

Velikonoční triduum

Velikonoce jsou pro křesťany vrcholem celého církevního roku. Jsou největší slavností a mají v životě každého křesťana zaujímat to nejdůležitější místo. Jednotlivými dny Svatého týdne (začínající Květnou nedělí a končící nedělí Zmrtvýchvstání Páně) si připomínáme řadu klíčových událostí. Jakou mají tyto dny symboliku a význam?

Zelený čtvrtek je dnem připomínky poslední večeře, kterou slavil Ježíš s apoštoly a při níž ustanovil svátost kněžství i Eucharistie (tedy svátost Ježíšova Těla a Krve). Dopoledne se proto setkávají všichni kněží diecéze se svým biskupem a světí se posvátné oleje. Oleum infirmorum (olej nemocných), oleum chrismatis (křížmo) a oleum catechumenorum (olej katechumenů). Dále se při této bohoslužbě zvané Missa chrismatis obnovují kněžské a jáhenské sliby.

Večer, po západu slunce, se pak slaví mše svatá se symbolickým mytím nohou učedníkům (připomínka Ježíšovy pokory, tradičně se tak děje dvanácti účastníkům bohoslužby), svatým přijímáním pod obojí způsobou (chleba a vína) a vzpomínkou na Ježíšovu modlitbu v Getsemanské zahradě. Utichají zvony nebo hudební nástroje.

Tímto dnem, resp. přesněji večerem, začíná velikonoční triduum. Končí modlitbou večerních chval o Velikonoční neděli.

Velký pátek je dnem přísného půstu i připomínky Ježíšovy křížové cesty a ukřižování. Neslaví se mše svatá, konají se namísto toho obřady uctívání kříže. Podobně jako na Květnou neděli se zpívá zpráva z evangelia o Ježíšově smrti (tzv. pašije).

Těžištěm bohoslužby slova jsou pašije podle evangelisty Jana. Poukazují na Ježíše - beránka a ztotožňují jeho oběť na kříži s velikonoční obětí na odpuštění hříchů a vítězstvím nad smrtí. Kříž je zde zobrazen jako vítězné znamení vykoupení. Ježíšovo "dokonáno jest" na kříži je jeho triumfem. Nápis na Ježíšově kříži (INRI - Ježíš Nazaretský, král židovský) napsaný hebrejsky, řecky a latinsky - v tehdejších jazycích, poukazuje na fakt, že Ježíš přináší spásu lidem všech národů. Jedním z projevů účasti na Kristově utrpení za naše hříchy je právě onen velkopáteční půst.

Bílá sobota, to je Ježíšovo přebývání v hrobě. Večer po setmění se už slaví předvečer (vigilie) nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. Při této mši svaté se světí oheň a svíce (paškál), čtou se biblické pasáže o dějinách vykoupení, rozeznívají se zvony i hudba, světí se voda a uděluje svátost křtu čekatelům (katechumenům).

O neděli Zmrtvýchvstání Páně - Boží hod velikonoční se slaví mše svaté už v plně radostném duchu, připomíná se nejdůležitější událost křesťanské víry, kdy mrtvý Ježíš vstal z hrobu k novému životu a tím zničil hřích a smrt. Tento den je natolik zásadní, že se slaví celých osm dní, následuje tedy velikonoční oktáv. Charakteristickou součástí obřadů je zpěv Aleluja.

Paškál (velikonoční svíce) - symbol Ježíše Krista, který přemohl hřích a smrt, má být viditelně umístěn v presbytáři (kněžišti).

Na pondělí velikonoční se připomíná, ostatně jako po celou velikonoční dobu, setkání vzkříšeného Ježíše s jeho učedníky. Mše této neděle má být co nejslavnostnější.